

2. Innebär den andra övergångsbestämmelsen i lag 1/2013 av den 14 maj 2013, en klar begränsning av skyddet för konsumenten när den underförstått förpliktar en nationell domstol som finner att ett villkor avseende dröjsmålsränta är oskäligt att jämka detta villkor och göra en ny beräkning av de föreskrivna räntorna istället för att ogiltigförklara villkoret och fastställa att konsumenten inte är bunden av detta villkor?
3. Strider den andra övergångsbestämmelsen i lag 1/2013 av den 14 maj 2013 mot rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, särskilt artikel 6.1 i detta direktiv, genom att den hindrar tillämpningen av likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen när det gäller konsumentskydd och innebär att de villkor avseende dröjsmålsränta som funnits vara oskäliga inte ogiltigförklaras eller förklaras ej bindande vad gäller avtal om hypotekslån som ingåtts före ikraftträdandet av lag 1/2013 av den 14 maj 2013?

(¹) EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vergabekammer Arnsberg (Tyskland) den 22 oktober 2013 — Bundesdruckerei GmbH mot Stadt Dortmund

(Mål C-549/13)

(2014/C 24/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Vergabekammer Arnsberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesdruckerei GmbH

Motpart: Stadt Dortmund

Tolkningsfrågor

Utgör artikel 56 FEUF och artikel 3.1 i direktiv 96/71/EG (¹) hinder mot en nationell bestämmelse och/eller ett villkor från en upphandlande myndighet, enligt vilket en anbudsgivare som vill erhålla ett offentligt kontrakt, respektive det offentliga kontrakt som upphandlingen gäller (1.) är skyldig att förbinda sig att betala den personal som används vid fullgörandet av uppdraget den minimilön eller lön enligt kollektivavtal som föreskrivs i nämnda lagbestämmelse och (2.) ålägga en underleverantör som anlitas eller kan komma att anlitas för att fullgöra avtalet en likadan skyldighet samt är skyldig att inge en motsvarande avsiktsförklaring från underleverantören till den upphandlande myndigheten om (a) det i lagbestämmelsen enbart föreskrivs en

sådan skyldighet för tilldelning av offentliga kontrakt och inte för tilldelning av privata kontrakt och (b) underleverantören är etablerad i en annan EU-medlemsstat och underleverantörens arbetstagare vid utförandet av de tjänster som kontraktet avser uteslutande är verksamma i sin hemviststat?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 1997, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso Administrativo nº 6 de Bilbao (Spanien) den 25 oktober 2013 — Grupo Hospitalario Quirón S.A. mot Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

(Mål C-552/13)

(2014/C 24/05)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso Administrativo nº 6 de Bilbao

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grupo Hospitalario Quirón S.A.

Motpart: Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

Ytterligare motpart: Instituto de Religiosas Siervas de Jesús de la Caridad

Tolkningsfråga

Är det förenligt med unionsrätten att i ett offentligt upphandlingskontrakt för vårdtjänster uppställa som villkor att den vård som är föremål för kontraktet ENBART får tillhandahållas i en viss kommun, vilken kan vara en annan än vårdtagarnas hemkommun?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 28 oktober 2013 — UAB "Litaksa" mot "BTA Insurance Company" SE

(Mål C-556/13)

(2014/C 24/06)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas